

D E C I Z I E

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Ion Corolevschi

Judecătorii

Ion Druță, Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către Gheorghe Dabija, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Dabija și a lui Gheorghe Dabija împotriva lui Nicolae Papuc, Ninei Papuc, Ecaterinei Verdeș, Irinei Soldatenco și lui Vitalie Soldatenco cu privire la declararea nulității actelor juridice, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2015, prin care a fost respinsă cererea de revizuire depusă de către Gheorghe Dabija ca fiind inadmisibilă,

c o n s t a t ă:

La 13 august 2012, Irina Dabija și Gheorghe Dabija au depus în Judecătoria Botanica mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Papuc, Ninei Papuca, Ecaterinei Verdeș, Irinei Soldatenco și lui Vitalie Soldatenco cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a apartamentului.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că în baza contractului nr.CV/CAR/22 investițional privind construcția spațiului locativ din 13 ianuarie 2005, au dobândit în proprietate apartamentul nr. 6 din str. Cuza Vodă,45/11, mun.Chișinău.

Menționează că în luna iunie 2012, ei au ajuns la un acord cu Nicolae Papuc de a-i vinde apartamentul, ce le aparține, iar în acest scop, la 02 iulie 2012, Nicolae Papuc i-a invitat la notarul Boris Gratii pentru încheierea și autentificarea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului.

Susțin că până a se prezenta la notar, Nicolae Papuc le-a comunicat că banii pentru cumpărarea apartamentului trebuie să-i ia de la bancă, dar mai întâi trebuie să încheie contractul și în baza acestui contract, el imediat va efectua toate înregistrările necesare pentru a lua banii de la bancă și se va achita pentru apartament.

Afirmă că prezentându-se la notar, ei au semnat împreună cu Nicolae Papuc contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului, conform căruia ultimul a cumpărat apartamentul în schimbul sumei de 1 463 446 lei, iar prețul vânzării a fost achitat în ziua semnării contractului.

Invocă că ulterior, ei au plecat împreună cu Nicolae Papuc la BC „Moldinconbank” SA din str. Armenească, 38, mun. Chișinău pentru a primi banii,

dar acolo el a comunicat că este deja trecut de orele 17.00 și banca nu mai lucrează și în legătură cu acest fapt, a telefonat față de ei unui oarecare vice-președinte al băncii pe nume Igor, cu care reieșind din discuția avută, s-au înțeles pe a doua zi să se prezinte la bancă și să hotărască toate chestiunile pentru primirea banilor.

Mai invocă că a doua zi, ei l-au telefonat pe Nicolae Papuc, dar el le-a comunicat că încă nu este totul gata, dar ei să nu se îngrijoreze că în cel mai scurt timp va lua banii și se va achita.

Menționează că peste câteva zile, Nicolae Papuc a promis din nou că totul va fi bine, dar așa și nu se mai achita cu prețul pentru vânzarea apartamentului.

Susțin că observând că ceva nu este în regulă și văzând că Nicolae Papuc evita deja și întâlnirile, ei au plecat în satul Pîrîta, raionul Dubăsari, unde el are viza de reședință, dar acolo nu a dat de el, însă a aflat că el are o reputație destul de proastă și este căutat de foarte multe persoane pentru diferite probleme. În acel moment ei au înțeles că au fost înșelați de către Nicolae Papuc la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului.

Afirmă că ulterior, ei cu mare greu l-au găsit pe Nicolae Papuc, care a comunicat că nu i s-a primit să ia banii pentru a se achita cu ei, dar este dispus să rezilieze contractul de vânzare-cumpărare din 02 iulie 2012 și în acest scop, la 16 iulie 2012, ei au semnat cu el acordul privind rezilierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului din 02 iulie 2012, care a fost autentificat notarial.

Invocă că prezentându-se cu acest acord de reziliere la Oficiul cadastral teritorial Chișinău în vederea reînscrierii după ei a dreptului de proprietate asupra apartamentului, ei au aflat că acest acord nu poate fi executat, deoarece încă la 03 iulie 2012, Nicolae Papuc a vândut apartamentul Ecaterinei Verdeș, iar 18 iulie 2012, Ecaterina Verdeș l-a vândut Irinei Soldatenco și lui Vitalie Soldatenco.

Mai invocă că în toată această perioadă, ei au locuit și locuiesc în continuare în acest apartament, iar nimeni nu s-a prezentat în scopul vânzării-cumpărării ulterioare a apartamentului.

Prin urmare, solicită declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului încheiat între Irina Dabija, Gheorghe Dabija și Nicolae Papuc la 02 iulie 2012, a contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului încheiat între Nicolae Papuc, Nina Papuc și Ecaterina Verdeș la 03 iulie 2012 și a contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului încheiat între Ecaterina Verdeș și Irina Soldatenco la 18 iulie 2012 și încasarea de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Irina Dabija și Gheorghe Dabija au depus o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând repunerea părților în poziția inițială în urma declarării nulității contractelor de vânzare-cumpărare a apartamentului din 02 iulie 2012, 03 iulie 2012 și 18 iulie 2012.

La 24 martie 2015, în cadrul examinării pricinii în primă instanță, Gheorghe Dabija a depus o cerere de strămutare a pricinii la o altă instanță de același grad, invocând că pricina dată urmează a fi strămutată la o altă instanță de același grad, deoarece există circumstanțele stabilite de art. 43 alin. (2) lit. f) CPC.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015 a fost respinsă cererea depusă de către Gheorghe Dabija cu privire la strămutarea pricinii și pricina a fost remisă spre examinare în fond în aceeași instanță.

La 29 mai 2015, Gheorghe Dabija a depus o cerere de revizuire împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015, solicitând admiterea

acesteia, casarea încheierii contestate și dispunerea rejudecării cererii de strămutare a pricinii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2015 a fost respinsă cererea de revizuire depusă de către Gheorghe Dabija ca fiind inadmisibilă.

La 28 iulie 2015, în termenul prevăzut de lege, Gheorghe Dabija a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri cu privire la admiterea cererii de revizuire.

Recurentul Gheorghe Dabija, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu încheierea contestată.

Menționează că instanța de apel, respingând cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă, nu a dat un răspuns clar la fiecare argument invocat în cererea de revizuire, iar acest fapt nu satisface exigențele unei hotărâri motivate în sensul art.6 §1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin referința depusă la 08 septembrie 2015 Vitalie Soldatenco a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că la 29 mai 2015, Gheorghe Dabija a depus o cerere de revizuire împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015, prin care a fost respinsă cererea depusă de către Gheorghe Dabija cu privire la strămutarea pricinii și pricina a fost remisă spre examinare în fond în aceeași instanță.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Recurentul Gheorghe Dabija, însă, invocând în cererea de revizuire temeiul prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, care statuiază că revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii, nu a probat existența unor circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu i-au putut fi cunoscute anterior.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a

art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs degizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că Curtea de Apel Chișinău temeinic și legal a respins cererea de revizuire depusă de către Gheorghe Dabija ca fiind inadmisibilă, iar argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu pot fi reținute ca întemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Gheorghe Dabija.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Dabija și a lui Gheorghe Dabija împotriva lui Nicolae Papuc, Ninei Papuc, Ecaterinei Verdeș, Irinei Soldatenco și lui Vitalie Soldatenco cu privire la declararea nulității actelor juridice.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ion Corolevschi

Ion Druță

Oleg Sternioală